

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXVIII (22)

No. (števil.) 39

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

25. septembra 1969

Škandal na Bližnjem vzhodu

Znani politik in publicist Salvador de Madariaga označuje razmere na Bližnjem Vzhodu kot pravi svetovni škandal. Glavni krivec tega škandala pa ni niti Izrael niti niso arabske države, ampak nosi vso krivdo za ta škandal — Sovjetska Rusija.

Izraelsko državo je pomagala ustanoviti Anglija. Njen namen, dati razpršenim in dolga stoletja pregananim Judom lastno državo na njihovem zgodovinskem ozemlju z Jeruzalemom kot njihovim duhovnim središčem, je bil gotovo hvalevreden. Toda način ustanovitve Izraela in zasedbe njegovega ozemlja se je izvršil na nesrečen način. Anglija je na eni strani resnično hotela ugoditi upravičenim judovskim željam po lastni državi, tudi na drugi strani pa je želela to izpeljati tako, da bi se čim manj zamerila arabskim državam, s katerimi je živela v dobrih odnosih. Bila je v precepu in je omahovala na dve strani, kar je razvidno iz angleških uradnih dokumentov (korespondenca Sykes—Picot in Balfourjeva deklaracija), ki so tako nejasni, da dopuščajo kar najbolj raznovrstne razlage.

Razumljivo je, da so Judje te dokumente razlagali sebi v prid, Arabci pa nasprotno sebi v prid. Pri tem delu so imeli Judje dobrega zaveznika v arabskih pisarjih in notarjih, ki so za primerno podkupnino sestavljali novim judovskim priselencem take kupoprodajne pogodbe, s katerimi so bili premnogi Arabci oropani svoje zemlje. To je bil začetek arabskih beguncev. Ti so se v poznejših bojih še pomnožili in so danes izmed glavnih kamnov spotike pri urejanju izraelsko-arabskega vprašanja.

Sovjetski politični strategji so kmalu spoznali, da jim utegne izraelsko-arabski spor biti zelo koristen; lahko jim odpre vrata v Sredozemlje, ki so glavni korak na poti obkrožitve Evrope. Sredozemlje je mogoče obvladati samo v tem primeru, ako imamo prijatelje in zaveznike vsaj na eni strani Sredozemskega morja. Ker Sovjetija na evropsko stran ne more računati, ji preostane samo afriška stran, ki je naseljena z Arabci. Treba je torej pridobiti Arabce.

In začela se je peklenska igra. Po sovjetskem načrtu in navodilih so Arabci z Nasserjem na čelu zahtevali umik nevtralne vojske Združenih narodov iz Gaze, zaprli akabski preliv in se pripravljali na vdor v Izrael. Toda Izraelci so jih prehiteli in jih v znani šestdnevni bitki premagali.

Sovjeti so — spričo svoje sijajne vohunske službe — dobro vedeli, da Arabci niso sposobni za boj z Izraelom. Kljub temu so ščuvali Arabce k izzi-valnim akcijam. Danes je jasno, da jim je arabski poraz čisto prav prišel in so z njim verjetno računali, da so tako pridobili na času za svojo okrepitev v Sredozemlju in da so spravili arabske države v svojo popolno odvisnost.

Da bi še bolj pridobili na času, so uprizorili igro s konferenco štirih velesil, ki naj reši izraelsko-arabski spor. Konferenca seveda tega spora ni rešila — zopet po zaslugi Sovjetske Rusije, ki je ves ta čas porabila za svojo utrditev v Sredozemlju. Prav zadnje čase se ji je posrečilo dobiti na svojo stran tudi Libijo in tako je ves afriški blok na njeni strani.

Če ne bi imeli Sovjeti v zvezi z Bližnjim Vzhodom svojih posebnih političnih namenov, ne bi bilo danes nobenih borb med Izraelci in Arabci in bi vse morebitne spore reševali z medsebojnimi razgovori. Toda Sovjeti niso čisto nič na tem koščku zemlje (kakor ga nočejo v Vietnamu), in prav v tem je bistvo škandala na Bližnjem Vzhodu, da namreč svet ne nastopi proti resničnemu povzročitelju požarov — proti sovjetskemu komunizmu, ki hoče zaslužiti ves svet.

NASSER ČISTI EGIPET

NI ZADOVOLJEN S SOVJETI

Čeprav v Kairu ni bilo izdano uradno poročilo, pa so časopise iz sosednjih arabskih držav in velike tiskovne agencije stalno poročali, da je egipčanski diktator Nasser pretekli teden resno zbolel, da pa je kljub temu, ali pa prav zato, začel izvajati v vrstah svojih privrženecv čistko vseh prosovjetskih elementov. Nasser da je zadnje čase postajal vedno bolj nezadovoljen s sovjetsko politiko do Izraela in arabskega sveta, ki je bila taka, da bi polagoma izgubil vodilno vlogo med Arabci.

Prvi, ki je bil odstranjen s svojega položaja, je bil Ali Sabry, bivši ministrski predsednik in še nedavno glavni tajnik Nasserjeve socialistične stranke. Moskva je bila izbrala Sabryja za Nasserjevega naslednika. V Kremlju so pripravljali to spremembo, ki naj bi se izvršila medtem, ko bi bil Nasser na zdravljenju v Sovjetski zvezi.

V Kairu so objavili, da je Nasser odpovedal vse vladne sprejeme in da so mu zdravniki ukazali dolgo dobo

počitka. Odpovedano je bilo tudi Nasserjevo potovanje v Moskvo, kjer naj bi imel ob koncu septembra razgovore s sovjetskimi voditelji.

Naslednji korak v čistki prosovjetskih elementov je bila odstranitev vrhovnega šefa štaba generala Ahmeda Ismaila. Na njegovo mesto je postavil gen. Ahmeda Sadeka, na položaj vrhovnega poveljnika egipčanskih pomorskih sil pa Abdela Rahmana.

Dramatski višek pa je Nasserjeva čistka prosovjetskih elementov dosegla s poročilom o Nasserjevi zahtevi sovjetski vladi, da mora odpoklicati svojega veleposlanika v Kairu, 61 letnega Vinogradova, enega najboljših sovjetskih diplomatov. Moskva je bila odgovorila Nasserju, naj ji dovoli zadržati Vinogradova v Kairu tako dolgo, da bo mogla najti zanj drugo primerno mesto, ne da bi ta prestavitev povzročila preveč zanimanja v svobodnem svetu. Toda Nasser tej sovjetski želji ni hotel ustreči ter je dovolil, da se je novica razširila v tisk.

Maocetungova bolezen

29 krilatice

Severnoameriška tedenska revija „Time“ je v svoji zadnji številki objavila, da je kitajskega komunističnega diktatorja Maocetunga 2. septembra zadela kap in da se od takrat dalje bori med življenjem in smrtjo. V Maocetungovem imenu sedaj vladajo Kitajsko, poroča „Time“, ministrski predsednik Čuenlaj, obrambni minister Lin-piao, ki ga je Maocetung določil za svojega naslednika, ter kitajski komunistični ideolog Čen Upota. Ti trije so tudi bili na pekinškem letališču, ki so sprejeli sovjetskega predsednika Kosygyina, ko je bil ta nedavno obiskal Kitajsko.

V zvezi z Maocetungovo obolelostjo si sedaj zahodni opazovalci razlagajo nenadni Čuenlajev odhod iz Hanoja, ne da bi počakal pogreba severnovietnamskega komunističnega diktatorja Hočiminh in ne da bi počakal tudi prihoda sovjetskega komunističnega diktatorja Kosygyina. Takrat so si Čuenlajev odhod razlagali kot umik pred Kosyginom.

Prav tako v zvezi z Maocetungovo obolelostjo sedaj razlagajo čudno Kosyginovo potovanje iz Hanoja v Peking, ko se je bil vračal preko Indije in južne ZSSR v Moskvo, pa se je iznenada obrnil proti Peking. Moskva je bila predlagala sestanek med kitajskimi in sovjetskimi komunističnimi veljaki predno je bil Kosygin odletel v Hanoj na Hočiminhov pogreb. Čuenlaj se je bil zato vrnil v Peking na posvetovanje v kitajski vladi. Ker je bil Maocetung že bolan, so Kitajci z odgovorom odlašali in je Kosygin ostal brez njihovega odgovora, dokler je bil v Hanoju, ter se je zato že vračal v Moskvo. Med potjo pa je prišel pozitiven kitajski odgovor, nakar je Kosygin spremenil smer svojega potovanja in odletel v Peking.

Dubčekovi javni grehi

Odprto pismo

Stalinistični češkoslovaški komunisti so pretekli teden nadaljevali s kampanjo za dokončno odstranitev Dubčeka in njegovih iz partije in sploh s češkoslovaške javne pozornice.

V odprtem pismu, ki je bilo prebrano na praškem radiju, so zahtevali, da mora Dubček javno razložiti svojo politično aktivnost zadnje dni pred sovjetsko invazijo Češkoslovaške lanskega avgusta.

Tako javno izpoved zahtevajo tudi od Smrkovskega in Cisarja.

V pismu med drugim pravijo: „Od tebe, tovariš Dubček, hočemo vedeti, kako si se pogajal s sovjeti in drugimi bratskimi partijami pred avgustom 1968.“ Dubčeka obtožujejo, da je ignoriral sovjetska opozorila, da nebrzdani češkoslovaški liberalni elementi grozijo uničiti socializem v državi in tako v vsem komunističnem taboru.

V soboto, 27. t. m. bo Kitajska praznovala 20. letnico komunistične revolucije. Opazovalci nestrpnost čakajo, če se bo na proslavah prikazal Maocetung ali ne. Vsi pa tudi vedo, da morejo na balkon pripeljati Maocetungovega dvojnika, samo da bi zanikali zahodne tiskovne agencije.

Za proslavo 20. obletnice komunistične zmage nad Čangkajškom je kitajska partija pripravila 29 propagandnih krilatice, ki jih bodo morale kitajske množice nositi po ulicah in kričati v povorkah. Krilatice so numerirane od 1 do 29. Seznam se začneja s „pozdravom 20. obletnici ustanovitve velike ljudske republike Kitajske“ in končuje z „Naj dolgo živi naš veliki vodja predsednik Mao.“ Krilatice šteje 10 11 in 12 pozivajo Kitajce na priprave proti vojni: „Poostri mo našo budnost, branimo našo domovino, bodimo pripravljeni vsak trenutek uničiti naše sovražnike.“ Štev. 16 pravi: „Dol z ameriškim imperializmom, dol s sovjetskim revizionističnim imperializmom.“ Štev. 22: „Ljudstva vseh dežel, združite se in nastopite proti vsaki napadalni vojni, v kateri bi uporabljali atomske bombe. Uporabite revolucionarno vojno za odpravo napadalne vojne.“

Krilitica šteje 18 poziva Kitajce, naj „odločno podpirajo vietnamsko ljudstvo v vojni proti ZDA“ in šteje 19, naj „podpirajo palestinsko ljudstvo in vsa ljudstva arabskega sveta v njihovem pravičnem boju proti ameriškem imperializmu in sionizmu.“

Krilitica šteje 21 pošilja „pozdrave resničnim marksistično-leninističnim bratskim partijam in organizacijam v mnogih deželah“, šteje 28 pa zakliče: „Naj dolgo živi nepremagljiva marksistična-leninistična-maocetungova misel.“

Los Comunistas Chilenos y su plan subversivo

Los comunistas latinoamericanos en su afán de derrocar a los regímenes democráticos y adueñarse del poder, ya han elaborado numerosos y vastos planes, tendientes a lograr ese objetivo. Uno de los últimos fue descubierto en Chile, donde las autoridades, al detener un grupo de choque formado por jóvenes, pudieron conocer los pormenores del plan del Movimiento de Izquierda Revolucionaria. Por lo que parece éste comprende cinco etapas. La primera está destinada a financiar las cuatro restantes, merced a ataques a mano armada contra los bancos, así como robar armas y vehículos al ejército. La segunda etapa comprende actos de sabotaje y terrorismo: incendios, secuestros, atentados. La cuarta tenderá a una campaña de „corrupción del ejército“ y la absorción de los elementos regulares por las fuerzas revolucionarias. Finalmente como objetivo último: la toma del poder.

Desde luego, la ambición del Movimiento de Izquierda Revolucionaria es desmesurada, si se tiene en cuenta que tiene solamente 400 militantes, de los cuales sólo una minoría está preparada para entrar en la acción violenta. Sin embargo son suficientes para sembrar confusión, crear disturbios, producir daños, provocar víctimas, impedir que los pueblos puedan vivir en paz. Los recientes sucesos en toda América latina así lo prueban.

Čilski komunisti in njihov prevratni načrt

Latinskoameriški komunisti so v svojem zagonu, da bi odpravili demokratske režime, pripravili številne in obsežne načrte za doseg tega cilja. Eden od teh je bil odkrit pred kratkim v Čilu, kjer so oblasti, ob zajetju skupine mladih prevratnikov, prišle do raznih podrobnosti načrta Levičarskega revolucionarnega gibanja. Kakor se zdi, je sestavljen iz petih etap: Prva je določena za financiranje ostalih, potom ropanja bank, kakor tudi s krajo orožja in vojaških vozil. V drugi etapi bi se izvršila sabotažna in teroristična dejanja: požigi, ugrabitve, atentati. Tretja etapa predvideva oklicanje revolucionarne vlade. V četrti etapi bi se izvedla „korupcija vojske“; odpadli elementi bi bili sprejeti v revolucionarne sile. Končno, kot zadnji cilj: zavzetje oblasti.

Seveda je ambicija Levičarskega revolucionarnega gibanja pretirana, če pomislimo, da šteje le 400 članov, od katerih je le majhen del pripravljen stopiti v nasilno akcijo. Vendar tudi ti zadostujejo, da sejejo nejasnost, organizirajo izgrede, povročajo škodo, puščajo žrtve ter preprečujejo mirno življenje narodov. Zadnji dogodki v vsej Latinski Ameriki dosti jasno pričajo o tem.

I Z T E D N A V T E D E N

V Zahodni Nemčiji bodo 28. t. m. splošne volitve. Krščanski demokrati in socialisti sta vodilni stranki, ki se borita za poslanske sedeže v parlamentu. Med njima trenutno vlada ravnotežje, tako da opazovalci ne morejo sklepati, kdo bo imel večino v prihodnjem zahodnonemškem parlamentu.

Tito in Ceausescu sta se pretekli teden sestala na kratek razgovor v Železnih vratih na meji med Jugoslavijo in Romunijo.

Letošnje redno zasedanje Glavne skupščine ZN se je pretekli teden začelo brez posebnih dramatskih prizorov. Ameriški predsednik Nixon je imel kratek govor, v katerem je pozval vse članice ZN, naj pomagajo pridobiti mir v Vietnamu. Govor je ostal brez odmeva.

V Rabatu, v Maroku, se je v ponedeljek začela tridnevna vrhunska kon-

ferenca 23. arabskih držav, ki pa se je poleg drugih desetih ne udeležujeta niti Sirija niti Irak. Arabski poglavarji so se sestali na razgovor, da bi pripravili načrte za skupen boj proti Izraelu. Doslej se je sleherni poskus ustavitve arabske povezanosti razblinil v nič.

Sile varšavskega pakta so na vojaških manevrih vzdolž črte Odra—Neissa. Udeležujejo se jih pod vrhovnim vodstvom sovjetskega glavnega štaba in bodo trajali predvidoma deset dni. Pampidou je pozval Francijo, naj ustavi stavke in druge neredne, ki ji silno škodujejo gospodarsko in na ugledu. Komunistična partija je zavrnila Pampidoujev poziv in objavila, da bo francosko delavstvo „še naprej vodila v boju za njegove pravice.“

Iz življenja in dogajanja v Argentini

„VROČI TEDEN“ V POMLADI

Preteklo nedeljo 21. se je na vsej južni polobli pričela pomlad. Ozračje postaja toplejše. Mrzli zimski dnevi so za nami. Kot predstaja toplejšega vremena pa je pretekli teden bil v Argentini označen kot „vroč“; tekem njega so se namreč, že drugič v tem letu, vršili večji izgredi, stavke, poulične manifestacije in požigi, ki so ponovno skalili mir, v katerem se je dežela nahajala.

Pričetek je bil zopet neznan, brez-pomemben. Neki kaznovani železničar ni hotel podpisati kazenskega obvestila. Državno železniško podjetje, ki vztraja na kazni; sindikat, ki popelje delavstvo v stavko: iz tega se razvije v Rosariu splošna stavka s pouličnimi izgredi. V torek 16. ponoči in v sredo 17. ter v presledkih še do nedelje, so se potem vrstili razni poskusi prevratnosti. Zopet se je pokazalo, da ne delavstvo ne študentje ne bi sami šli tako daleč, da bi požigali in razbijali ter prirajali atentate, če ne bi v ozadju stale dobro organizirane skupine aktivistov, ki izrabljajo nemir v svojo korist, hujskajo, pripravljajo manifestacije, organizirajo in — zginejo, kadar stvar postaja zanje nevarna. Na ulici pa ostanejo mrtvi in ranjeni, največkrat mladi, nedolžni, žrtve nesrečnih okoliščin in teh razbojniških hujskačev.

Medtem se je železniška stavka razširila na vsó državo, tako da je morala vlada mobilizirati železničarje, vendar se ji je le postopoma posrečilo, da je spravila železnice v tek. Kljub temu je rosarijska sekcija še vedno v stanju stavke. Vendar se prizori iz Rosaria niso ponovili drugod, niti v Córdoba, kar je

zlasti zasluga tamkajšnjega guvernerja gen. Huerta, ki je zelo diplomatsko postopal s sindikati, ter splošno stavko prebrodil v relativnem miru. Po drugih delih države pa je vse delavstvo mirno hodilo na delo, večkrat v kaj težkem položaju zaradi prevoznih razmer.

A s pomladjo se mir ni popolnoma povrnil. Sindikati, ki so se ob železniški stavki nekako potuhnil (razen v Córdoba in Rosariu), so znova nastopili in sklicali sestanek „komisiie dvajsetih“, ki trenutno vodi večji del delavstva. Zbrali so se v ponedeljek 22. zvečer ter sklenili izvesti 36 urno splošno stavko in sicer od 1. oktobra ob dvanajstih. To je taktika, ki so jo najprej začeli uporabljati v Córdoba; da namreč ustavijo delo ob 12 ter nato vsi delavci skupno odidejo na manifestacijo. Na tak način zbiranja manifestantov je takrat cordobski guverner odgovoril s tem, da je z odlokom razglasil prvi dan stavke za delopust. Ker tovarne niso obratovale, delavstvo ni šlo delat in seveda še manj manifestirat. Sedaj je to taktiko povzela „komisiia dvajsetih“ in vprašanje je, kako bo na to odgovorila zvezna vlada.

Mimo zadnjih dogodkov ne moremo, ne da bi ponovno nakazali, da pri tem komunistični elementi niso brez krivde; nasprotno. Na to je opozorila tudi državna železniška družba, ki je javno obtožila komuniste požigov in atentatov. Isto se da razbrati tudi iz deklaracije upornega železničarskega sindikata Lorenza Pepeja, ki je zatrdil: „Železničari ne požigamo železnice!“ Je pa tudi jasno, da se pravi socialni mir lahko razvija le v ozračju socialne pravičnosti. Tu čaka vlado še mnogo dela.

ŽENA IN NJEN SVET

Anica Kralj

Salomon, pomagaj!

Trije dečki so slišali, da je nekdo našel ob gozdu že prve jagode. Dvignili so glavice, napeli ušesa in se spogledali. Jagode! Zapustili so igrače, tekali po dvorišču in kričali: „Gremo po jagode! Gremo po jagode!“ Še preden jim je mama dovolila, so že poiskali koške, katere so v svojem otroškem optimizmu videli že navrhane z rdečim, dišečim sadežem. Nekdo iz prijateljske družbe se je ponudil, da bo dečke spremljal, tako bo mama mirnejša. Ob gozdu je močvirje, potok je ponekod deroč, brv čez tolmun je ozka in že krhka, in voda — brrr! — je ledena.

Kakor vedno jih je mama poučila, naj se držijo skupaj, posebno starejšemu, drzemu petletnemu sinčku, je zabičala, naj na brata pazi in naj uboga spremljevalca.

Izginili so med grmovjem in tudi glasovi so kmalu utihnili. Družba pred hišo je nadaljevala pretrgan pogovor, le mlada mati je od časa do časa pogledovala proti stezi po kateri so otroci izginili.

Vedela je, da se bodo vrnili v teku, jo klicali že od daleč, vedela je tudi, da bo gibčni prvorojenec prav njej prinesel najlepšo jagodo.

Minilo je nekaj časa, ko je nenadoma vstala in tekla na cesto. Na ovinku, blizu mostička, je zagledala štiriletnega Marka, ki je v dolgih hlačkah, sopihajoč, rdečega obraza tekkel kar so mu nogice dale.

„Marko!“ zakliče v strahu, „kaj se je zgodilo? Zakaj si ušel domov?“ Molčal je. Dočakala ga je sredi ceste: „Ti veš, da morate skupaj hoditi! Ali so te videli, ko si ušel?“ Nič odgovora. „Bog-ve, kako te iščejo in kličejo!“ Vsa v skrbeh je z dlanmi ob ustih zaukala in čakala na odgovor. Od daleč so se oglašili. Marko je stal kot pribit pred njo, povsilel je glavico, ker je čutil, da je mama še vedno huda. Desno rokico je skrtil za hrbet. „Kaj imaš v roki?“ je še vedno strogo vprašala in se sklonila k dečku, vzela rokico v svoje in odprla malo pest. Rdeča, zmečkana jagoda v majhni debelušasti dlanj in tihi, joca-

joči: „Zate!“ jo je presunil do dna srca. Solznih oči je sinka stisnila k sebi, v hipu mu je vse odpustila.

In vendar! Ne da bi pozabila, da je deček „grešil“, je vedela, da je to majhno dejanje štiriletnega otroka zaključilo junaško dolgotrajno borbo. Nikoli še mu ni namreč uspelo, da bi vsaj enkrat prvi prinesel mami jagode. Vedno, vedno ga je bratec premagal. Največkrat je imel tudi smolo, da je prav na pragu padel, medtem ko ga je brat prehitel. Seveda je take poraze zalil z grenkimi solzami.

Danes je vendar pogruntal, kako bo brata premagal in mami prinesel prvo jagodo. A bridko je to, tako je čutil, da ga mama ni razumela.

Pa kako dobro ga je mama razumela, ko mu je odprla malo pest! Zato je imela solzne oči, zato je utihnila in zato še enkrat zaukala, da bodo ostali v gozdu razumeli, naj se vrnejo.

A v trenutku je nastalo v njej vprašanje: „Kaj naj zdaj storim?“ Otrok je prekršil zapoved, da mora ubogati. Njegovo dejanje je imelo dve dobri lastnosti: izraz ljubezni do mame in uveljavljanje svoje moči. Ali je bilo v tem več dobrega ali več slabega? Pohvala dobrega dejanja bi lahko omalovaževala neubogljivost? Vedela je, da mora nekaj storiti. V nežnem srcu ne sme odpreti rane, ki jo pogostokrat ureže krivično ravnanje staršev. Mora pa tudi dati prav ostalim, ki so pričakovali, da bo bratec kaznovan, ker ni ubogal.

Ne vemo, kako je rešila to zamotano vprašanje. Ostala je z otroki dolgo časa v pogovoru. Duhovi so se pa le pomirili, ker kmalu so sedeli dečki okoli mize ob mleku in namazanem kruhu in se veselo pogovarjali. Pozabili so na „dogodek“, ker mami je najbrže pomagala sam modri Salomon, ko je na tehtnico postavila dobro in slabo. Kaj je tehtnica povedala, so otroci sami ugotovili in — sprejeli.

Pravično ali krivično ravnanje staršev nosi otrok v sebi vse življenje: Predvidno premisliti pred vsako kaznijo, kakor tudi pred vsako nagrado, je velika modrost.

Emigracija jim je trn v peti

Na nedavnem tretjem letošnjem zasedanju predsedništva Zveze komunistov Jugoslavije v Beogradu, so poleg drugih, sprejeli tudi naslednje sklepe, ki ne potrebujejo komentarja:

„V interesu in vsled nadaljnjega razvoja neposredne socialistične demokracije se bo Zveza komunistov odločno zoperstavila lažni demokratski propagandi raznih skupin, ki si hočejo zagotoviti prostor za svobode svojega delovanja vsled osvajanja monopolnih položajev v vladi, v gospodarskem življenju, na področju kulture, informacij in drugih poljih družabnega življenja.“

„Ugotavljamo tudi poskuse posameznikov in skupin, da bi izkoristili svobodo ustvarjanja za politične protisocialistične namene. Pri tem postavljajo v dvom celo revolucionarni boj naših narodov, vlogo delavskega raz-

reda v tem boju. To ni estetsko temveč politično vprašanje. Zato se bo Zveza komunistov zoperstavila vsem poskusom omalovaževanja vsebine in pridobitev revolucije, ki predstavlja tudi največjo prednost kultur naših narodov.“

„Ostanki razrednega sovražnika vedno očitneje kažejo svoj protikomunistični, skrivajoč se za navidezno zavzemanje za 'čisto' samoupravljanje brez komunistov. Povezujejo se z ustaško in četniško emigracijo in drugimi sovražnimi emigrantskimi skupinami.“

„Sovražni elementi skušajo s pomočjo reakcionarne duhovščine zlorabljati verska čustva in Cerkev za politične namene. Zveza komunistov se bo še naprej odločno zoperstavljala takšnim poskusom.“

„Demagoško-socialen in malomeščanski ultraradikalizem s svojim uni-

Cerkev v Sloveniji

še obstaja spreten in pretkan način pritiska

Rimski list „Avvenire“ je objavil poročilo svojega dopisnika Ferruccia Mazzarida iz Ljubljane. Za opisovanje cerkvenih razmer v današnji Sloveniji so mu bile glavni, če ne edini vir, izjave, ki mu jih je dal ljubljanski pomožni škof dr. Stanko Lenič. Navedeni dopisnik v uvodu ugotavlja, da je Slovenija „gospodarsko najbolj razvita dežela Jugoslavije“. Nato opisuje vernost Slovencev, ki se kaže v zgradbah in umetninah, in da je bila ta globoka in preprosta vernost „nekdanj za zunanje družabne namene pogosto povezana in prepletena z dosti močnimi vezmi klerikalizma“. Nato pa nadaljuje:

„Dandanes je v tem oziru mnogo izpremenjenega“, mi je rekel ljubljanski pomožni škof. „Trpljenje in preganjanje sta slovensko Cerkev očistila. Odvzela sta hierarhiji, vodstvu cerkvene upravljanja vsako zaskrbljenost in prizadevnost za minljivosti, za časovne interese. V trpljenju in preganjanju je verno ljudstvo dobilo novo globino svojega verovanja, novo zaupanje in novo oporo za svoje krščanstvo. Trpljenje in preganjanje nas je opralo sebičnega individualizma in nas

peljalo v novo krščanstvo skupnosti.“

„Posebno presenetljivo in razveseljivo je sodelovanje vztrajnih visokoskopskih skupin v cerkvenem življenju“, mi je poudaril pomožni škof in nadaljeval: „Redno obiskujejo frančiškansko cerkev. Vsako leto prirede bogoslovni izobraževalni tečaj za visokošolsko mladino. Kakih 500 se jih udeležuje predavanj in razprav in molitev. Tečajji so v oktobru in novembru v Ljubljani, glavnem mestu Slovenije. Ti mladi ljudje žive globoko zakramentalno in duhovno življenje. Imajo svoje cerkvene zbornice, ki prepevajo po raznih cerkvah mesta. Pomagajo pri katoliškem listu „Družina“, ki izide vsakih 14 dni v nakladi 130.000 izvodov. Otroke uče katekizem. V tej mladini imamo nekaj novega, to je naša nova Cerkev, ki nastaja in se uveljavlja. To so zvesti, preprosto odkritosrčni, mladi, ognjevit, napram sebi strogi kristjani, ki odklanjajo vsak kompromis tako s preteklostjo kot s sedanjim režimom.“

„V Ljubljani imamo,“ je še povedal pomožni škof, „po dvakrat na leto tečaje za katehume. Udeležujejo se jih tudi brezbožni komunisti in drugi taki

Vojak in verski časopis

Pismo Slovenca, ki služi vojaški rok na jugu Jugoslavije.

(Družina, Ljubljana, št. 15. 31. 8. 1969)

Najprej vam hvala za redno dostavljanje Družine. Na vas se obračam s prošnjo za odgovor. Trenutno sem v vojaški suknji, zato mi vaš list pomeni tu na jugu pravo dragocenost. Ker pa vem da bi tako Družina kot tudi Ognjišče, katerega prejemam, ostala neizkoriščana, zato sem jo spočetka večkrat ponudil svojim tovarišem Slovence, katerih tu ni malo. Vem, da jim to lahko samo koristi, saj so vsi brez izjeme katoličani. Zdad nam vaši listi že vsem pomenijo presenečenje, da se skoraj stepemo zanje.

Presenetilo pa me je nasprotovanje naših starešin. Naš kapetan me je namreč pozval na pogovor. Najprej se je čudil mojemu zanimanju za verske časopise, nato pa mi je prepovedal dati list komurkoli v roke, češ da delam propagando. Mislim, da se kaj takega ne bi smelo zgoditi. Poleg tega mi je zabranil vsako debato o kateremkoli članku v listih in zahteval, da list, potem ko ga preberem, vrnem njemu. Jaz sem zaradi ljubelega miru pristal.

Močno me zanima, ali je to ravnanje upravičeno. Mislim, da ni zakona ki bi njegovo zahtevo utemeljeval, vsaj on ga ni znal navesti. Mislim, da lahko list s tako dolgoletno tradicijo med Slovenci bere vsakdo ne glede na to ali mu pride iz prve ali druge roke. Zdi se mi da lahko vsak državljan svobodno bere od države nezabranjeno literaturo...

Vesel bi bil vašega mnenja glede tega. Prosil bi vas za nasvet. Mislim, da bi bilo škoda, da ob takem pomanj-

„Množični človek je razosebljen. Za osebo so značilne zrelost in izvirnost sodbe, moč in globina čustev, svobodna volja, ki obvlada živčne mehanizme in nagnoske avtomatizme. Nič tega ni moči odkriti v množičnem, čredniškem človeku.“

Njegova razosebljenost se kaže po znakih, ki ne morejo nikogar zapeljati v zmoto. Notranje življenje je uplahnilo in skoraj izginilo. Množični človek ne trpi tišine, ne zbraniosti; vedno mora nekaj delati, migati, motiti telo in duha; celo ure počitka morajo biti razburkane. Beži pred molkom in osredotočenostjo, potrebuje hrupa: s ceste, iz radia; mnogi puščajo ves dan odprt radijski sprejemnik, ki ga ne poslušajo, in se tako privadijo, da ne morejo živeti brez „zvočnega ozadja“.

Množični človek se ne kaže več kot vir duhovne energije, temveč kot zmedena zbirka vplivov, katerih kombinacija mu da videz izvirnosti. Njegovi možgani so kot široka cesta, po kateri se premikajo sprotna vprašanja, o katerih vsi govorijo; njegovo srce je križišče, kjer se križajo v naprej izdelana čustva. Odtod padeč kritičnega čuta, ki ga nadomesti vsestransko kritiziranje. Odtod skrajna sprejemljivost za vse nizke reklame in propagande, odtod lagodno prilagajanje trenutnemu javnemu mnenju, odtod hlastanje za novicami, čenčami in nasedanje racam.“

Francoski sociolog Joseph Folliet, Advenimiento de Prometeo, str. 58.

kanju zdravega čtiva med vojaki — Slovenci pa tudi drugimi — uničujemo in sežigamo naše resnično dobre liste. Po drugi strani pa tudi ne bi rad prišel v nasprotje in težave pri predpostavljanih. Morda bi vaš odgovor zanimal še koga! Hvala vam za pozornost!

Pripis uredništva.— Vaše pismo smo predložili pravnemu strokovnjaku. Po njegovem mnenju ni zakonskega prepisa, ki bi v naši državi prepovedoval širjenje legalnega časopisa med določeno skupino državljanov (npr. med vojaki).

Kakor je razvidno iz vašega pisma, je v armadi prepovedano širiti pornografsko literaturo. Pametna odredba. Ali mar Družina in Ognjišče spadata v

to vrsto? Zato je tudi nam ravnanje vašega starešina nerazumljivo. Naši najvišji državni voditelji so že večkrat krat omenili da je vera kohezijska vezna sila med različnimi narodi naše države. Priznavajo ji torej pozitivno vlogo. Ali je o verskih listih mogoče misliti kaj drugega? Čemu tak strah pred „versko propagando“?

Da bi se vi in drugi vaši kolegi v podobnih okoliščinah izognili vsakim nevspešnostim ob prejemanju našega lista, ga je uprava pripravljena pošiljati zastoj vojakom, ki bi to želeli. Pišite na upravo. Prepričani smo, da se bodo med našimi bralci našli „botri in botre“, ki bodo pripravljene plačati naročnino za enega vojaka.

Samoodločba pri marksistih

Misli iz predavanja dr. Tineta Debeljaka na 8. večeru SKA

20. septembra je bil 8. kulturni večer SKA, na katerem je predaval predsednik dr. Tine Debeljak o Samoodločbi narodov in pravici do oцепitve v marksističnem smislu. Predavanje je bilo v okviru Zgodovinskega odseka, zato ga je odprl predsednik tega odseka, prof. dr. S. Baraga. Predavatelj je pokazal iz citatov iz Marxa, predvsem iz Komunističnega manifesta, kakor tudi iz obsodb avstrijskih narodov l. 1848, da velja v marksističnem smislu samoodločba in oцепitev samo za napredne, revolucionarne narode, ne pa za reakcionarne ali celo kontrarevolucionarne. Revolucionarni narodi l. 1848 so bili Madžari, Poljaki in Nemci, kontrarevolucionarni predvsem Čehi in Hrvatji; pa tudi Slovence imenuje Marx med tistimi „odpadki narodov“, ki ne zaslužijo svobode in so obsojeni, da izginejo

čevalnik delovanjem služi kot predhodnik birokratsko-reakcionarnim silam.

„Te sile se v boju proti samoupravljanju in neposredni demokraciji, pogosto poslužujejo nacionalizma. Edinstvene so v dokazovanju, da socialistično samoupravljanje vodi v razkroj družbe in da naša politika enakopravnosti razbija narode...“

„V boju proti sovražnemu delovanju se morajo komunisti truditi, da bodo odgovorni organi oblasti učinkovitejši vršili svojo dolžnost in jo vskladali z zakoni...“

spričo drugih bolj progresivnih narodov. Knjiga iz Moskve iz zadnjih let (Stausenko: Princip samoopredeljenja narodov in nacij v vnešenje politike sovjetskega gospodarstva) prav to obsodbo južnih Slovanov jemlje za marksistični princip. Podrobneje razpravlja potem o aplikaciji teh dveh principov pri Leninu (teoretično in praktično). Vsi narodi, ki so se v l. 1918 „ocepili“ po — od Sovjetije priznani jim pravici — so bili nato po Rdeči armadi nanovo „prostovoljno“ priključeni Sovjetiji.

Princip „samoodločanja“ teoretično velja tako za njih zunanjo, kakor notranje upravljanje. Pri Stalinu je predavatelj podal, opisal, kako je on pojmoval ta temeljni marksistični princip. Na deset milijonov je pobil v svojih znanih genocidih in skoraj deset narodov je preselil iz rodne zemlje (po dokumentih samih komunistov, npr. akademika Saharova) samo zato, ker niso sledili njegovi raznarodovalni politiki. V njegovi ustavi iz l. 1936 sta bili ti dve pravici zagotovljeni, v praksi pa brutalno pogaženi. Na novejša obtožba Stalina (Yakir) navaja 17 njegovih kršitev ustave, ki vsaka zahteva smrtno kazen in še drugih na desetine. Hruščov je sicer obsodil te zločine proti narodnostim (pri katerih je sam bistveno sodeloval), toda začel na drug način (posredno po šolski imigraciji uradnikov v druge republike) izpodkopavati družbe narodov življenjsko rast s „stanlaniem“ narodov v eno socialistično kulturo in po njej v en jezik! Brežnjev za njej je prevzel to maksimo in dela po njej. Debeljak je nakazal nato, kako vre no vseh satelitskih državah boj za pravice, garantirane v ustavi (za samoodločbo Ukrajine in nje oцепitev, za

pravice jezikov in narodnih kultur, na Poljskem itd., celo v Jugoslaviji (Mihajlov, Zagrebški jezikovno kulturni odpor, oцепitveni in Kosmetu) itd. ter v napetost v tej notranji borbi narodov Rusije in satelitov do trenutka, ko je nastala na Češkem „Dubčokova pomlad“. Ta je šla pri voditeljih komunistične partije ČS resnično za liberalizacijo komunizma, za dosego v ustavi določenih pravic, pri ljudstvu in pisateljih pa resnično za samoodločbo v smislu zapadnoevropskih svobodčin. Spričo delikatnega položaja Čehoslovaške na zahodni meji ter spričo notranjih trenj v notranjosti komunističnega bloka je Varšavski pakt reagiral z invazijo Čehoslovaške. Predavatelj je podal kronologijo teh dogodkov, kot so se razvijali od vstaje do kapitulacije tega samega dne (21. 9. 69), ko se sklepa usoda poraženega Dubčeka pri konferenci CK KP Češke in Slovaške v smislu renovacije neo-stalinizma. Tudi odmeve češke tragedije pri njih (Palach), in pri sosednjih narodih (Jugoslaviji), zlasti pa pri Rusih samih (Kovalev, Gregorenko). S tem je zaključil poglavje, katerega vrh je bila doktrina Brežnjeva, ki odslej naprej dovoljuje napad vseh socialističnih držav na sosednje socialistične države, če bi se pokazale sile, ki bi hotele razrhljati komunistični red v njih. Od tu tretji stalna nevarnost Romuniji, kakor tudi Jugoslaviji.

Po vsem tem se razbere, da se ti dve „temeljni tezi“, ki se nista prav nič spremenili od Marxa do Brežnjeva, kvečjemu le poglobili in pojasnili, pokazali kot nova laž v pot k — svetovni revoluciji.

Predavanje je bilo z velikim odobravanjem nagrajeno od udeležencev in priznано tudi v debati. Mi dodajamo samo to, da bo to predavanje izšlo v Zborniku Svobodne Slovenije 1969, na kar že zdaj opozarjamo.

odrasli ljudje, ki niso bili krščeni in niso prejeli prvega sv. obhajila. Gre za osebe, ki so same odkrile nadnaravno razsežnost krščanstva. Včasih so med temi celo bivše vodilne osebnosti jugoslovanske komunistične zveze, ki jih muči neuspeh marksizma na gospodarskem in socialnem področju. V vsakem takem tečaju je približno 20 katehumenov—slušateljev. Religiozni poklici so v stalnem porastu. Vedno težje je preskrbeti nastanitve za številne mlade kandidate za duhovnike.“

„Tako v Ljubljani kot v Zagrebu je najtežje vprašanje graditev novih cerkva. Juridične zapreke onemogočajo graditev. Mesto Ljubljana se je po vojni več kot podvojilo in ima sedaj okoli 200.000 prebivalcev. Nastali so novi industrijski predeli, ki nimajo nikakih prostorov za bogočastje. Drugo težko vprašanje je pomanjkanje malega semenišča v Ljubljani. Ne moremo dobiti dovoljenja zanj. Začasno smo si pomagali tako, da smo napravili internat v nekem župnišču. Tom doti streho nekaj desetih kandidatov za semenišče. Vsi ostali morajo iti v Maribor ali v Koper, če je tam kaj mest na razpolago.“

Jugoslovanski režim se vztrajno liberalizira. Mnogi že dvomijo, da se še more ponašati z označbo komunističen, vsaj v tistem smislu, v kakršnem se

navadno uporablja ta označba med nekommunisti. Doba mučenj, splošnega zapiranja, ubijanja duhovnikov (samo v Ljubljani jih je bilo 80 ubitih leta 1945) je odšla v davnino. Ti nekdanji pojavi so tudi za vest komunistov sedaj nekaj nezasišnega. Seveda še tudi sedaj ne manjka spretnih, pretkanih načinov pritiska. Vendar smo v glavnem usmerjeni k dejanski splošni strpnosti.

Splošno vzdusje se je zelo spremenilo. Čas beži tudi tukaj. Človeč. ljudje so povsod pred istimi sodobnimi vprašanji. Življenje družbe se oddaljuje od sistemov, ki so go hoteli vklentiti v koncepte komunizma ali kapitalizma. Tudi v Jugoslaviji so delavci in preprosto ljudstvo kmalu spoznali, da je novi razred ustvaril nove razmere, da bi obogatili sebe s sadovi znojenja. Kapitalizem je stvarnost, izraz egoizma, ki je lastnost človekove narave, ne le sistem, ustroj, gotov način družbene ureditve. Kot tak je lastnost, ki vsebuje in koti sile, da ljudje ustvarjajo nove tipe izkoriščanja, različne od tistih v preteklosti, ki pa enako uničujejo svobodo in dostojanstvo osebe. Tisk, ki je v oblasti partije, res ne more pisati proti marksizmu, se ne more ukvarjati s kako drugo kot le s tisto politiko, ki je nakazana „od zgoraj“, pa običajno le more poročati o

birokratih in funkcionarjih, ki so nepravilno obogatili.

Cerkev tudi v Sloveniji ne more imeti nobenih organizacij. Samo frančiškanski tretji red sme delati. Tega ni bilo mogoče zatreti. Ljudstvo po vsej Jugoslaviji preveč ceni in ljubi frančiškane, zaradi njihove velike dobredelosti v času turške oblasti in turških vpadov. Sicer pa Cerkev uživa v Jugoslaviji sorazmerno precejšnjo mero svobode, zlasti, če naše stanje primerjamo s stanjem v drugih državah, ki so pod oblastjo ljudskih demokracij. Ima na primer verski tisk z veliko naklado, ki ima tudi velik uspeh.

V Sloveniji ima Cerkev skoraj dva milijona vernikov. Poleg ljubljanske nadškofije obsega še škofijo Maribor in škofijo Koper, ki je apostolska administratura za ozemlje dodeljeno Jugoslaviji po drugi svetovni vojni. Nedeljski obisk sv. maše v Ljubljani je kakih 25%, v podeželju pa je višji in dosega tudi 80% v nekaterih krajih.

Cerkev, ki je bila „oropana vsega“, ki so ji ostali „samo verniki, ki jo podpirajo“, ki je „brez vsake zveze z gospodarskim kapitalizmom ali kako drugo obliko časovnosti“, kakor je slovenska Cerkev, pač nikomur ne daje povoda za kakršnokoli nasprotovanje, je končno pripomnil pomožni ljubljanski škof, ki je bil v ječi osem let.

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Po podatkih rektorata ljubljanske univerze se je letos vpisalo 4518 novincev — 934 več kot lani — na ljubljansko univerzo. Številka še ni končna ker je možen vpis tik pred začetkom predavanj. Največ brucov bo na ekonomski fakulteti: 1083, skoraj polovico več kot lani; na pravni fakulteti bo 454 slušateljev, lani le 298. Na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo je prijavljenih 580 študentov, 140 več kot lani; na fakulteto za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo se je vpisalo 364 študentov, lani 251. Elektrotehniko bo študiralo 351 novincev, lani 286, strojništvo 332, dvajset več kot lani. Za medicino se je odločilo 274 maturantov a bodo morali opraviti še spremni izpit, isto čaka tudi študente, ki so se vpisali na fakulteto za arhitekturo in gradbeništvo. Na filozofsko fakulteto se je vpisalo 806 študentov, 12 manj kot lani, na biotehniško fakulteto pa 274, 45 več kot lani.

LJUBLJANA.— Založba Mladinska knjiga bo v zbirki Kondor izdala tri zanimive novosti: Planinske spise, izbor iz pridig Janeza Svetokriškega in besedilo dveh znanih oper. Iz 40 letnikov Planinskega vestnika je prof. Tine Orel izbral 30 planinskih spisov raznih avtorjev ki iz različnih zornih kotov in doživetij opisujejo slovenske gore in gorohodstvo. Prof. Franček Bohanec je za izbor iz pridig vipavskega rojaka Janeza Svetokriškega, o katerem pravi France Kidrič, da ni samo „naš največji baročni pridigar, ampak tudi prvi znailec moderne stilne smeri v slovenski knjižni,“ pripravil 12 pridig in jih opremil s opombami. Semiljan Samec, ki se ukvarja s prevajanjem opernih besedil že nad trideset let, je priredil za Kondorja besedilo „Aide“ in „Fausta“. Samec je dosedaj prevedel že nad 60 opernih besedil za ljubljansko opero; pred vojno je bil nekaj časa tudi operni dramaturg.

RADOVLJICA.— Med številnimi obiskovalci Triglava v letošnjem avgustu je prav gotovo odnesel rekord v starosti Franc Ramovš, ki se je s 84 leti povzpел na vrh.

SLOVENJ GRADEC. Pri zemeljskih delih na Glavnem trgu so naleteli na ostanke nekdanjega mestnega obzidja. Ostanke so v zgornjem delu trga pri zdravstvenem domu. Sedaj razmišljajo kako bi v novem okolju ohranili to mestno obzidje.

MURSKA SOBOTA.— V Murski Soboti v trgovinah ne manjka izbire. Huda konkurenca med domačimi in tujimi trgovskimi podjetji vpliva na založenost trgovin. To je pač razumljivo, teže pa je razumeti različne cene istega blaga v raznih poslovalnicah istega podjetja: Oljna peč „Emo 6“ stane v blagovnici Potrošnik 880 din, v trgovini podjetja Merkur 830 din, v železnici istega podjetja 780 din, v poslovalnici Elektro-Ljubljana pa 800 din. Podobno

je s cenami še za razne druge izdelke, zlasti za avtomobilske dele in za železne cevi raznih premerov.

LJUBLJANA — V Sloveniji je bilo v prvih šestih mesecih dograjenih precej manj stanovanj kot lani v istem času. Letos so dogradili samo 1.341 stanovanj, lani pa 1801. Precej se je povečalo število nedograjenih stanovanj. Teh je bilo letos 7.237, lani pa le 6.853. Značilno za letošnje gradnje je, da so stanovanja v veliki večini namenjena za prodajo. Leta 1967 je odpadlo na stanovanja za prodajo 63%, lani pa 82%, letos pa kar 91%. Največ stanovanj so zgradili v Ljubljani 598 (lani 955 v prvem polletju), v Mariboru le 140 (lani 208).

Umrli so. Ljubljana: Alfonz Svetek, komercialist, Nada Agrež r. Žener, Jožefa Perovšek r. Boh, Jerca Jeločnik r. Stanovnik, inž. arh. Marko Šlajmer, Franc Reder, up., Ivanka Fingerle, up., Frančiška Sotrič r. Remic, Rihard Zorn, telegrafist v p., Franc Berlan, up., Alojzija Gregori r. Vulč (83 l.), Alojz Korbar, up., Rudi Rekar, up.

Antonija Bokal r. Debeljak, Polje; Frančiška Robas, Tacen; Jerca Kunčič r. Čop, Planina pod Golico; Ivanka Poličar r. Dolenc, Naklo; Anton Jamšek, Dravograd; Anton Medvešek, Trbovlje; Lenčka Kirn, Novo mesto; Ivan Izgoršek, šmartno pri Litiji; Franc Ivanc, Stope pri Vel. Laščah; Franc Cimperman, mesar v p., Polje; Jožefa Ilc r. Jalovec, Polje; Alojzij Kovač, up., Nežika Marolt, Sovodnj-Kranj; Jernej Semrov, up., Žalec; Ada Sket, Il. Bistrica; Marija Črnoglar, Brežice; Marija Uršič r. Komatar (81 l.), Godič pri Mekinjah, Ivanka Nester r. Anžur, Polje; Dragica Weiss r. Šturm, Metlika.

Življenje in navade na Koroškem

Pred osmimi leti je bil g. Vinko Zaletel, župnik z Vogrč na Koroškem, prvič med nami v Argentini. Vsi se še dobro spominjamo njegovih predavanj s skriptičnimi slikami, ki jih je tedaj imel. Zato smo težko pričakovali njegov napovedani obisk, ko je prihitel preko Afrike in Brazilije sem med nas. Svoje prvo predavanje je imel v okviru prosvetnih večerov Zedinjene Slovenije v mali dvorani Slov. hiše v petek, 19. 9.

Dvoranica je bila polna, še stati so morali nekateri. Večer je začel kulturni referent Zedinjene Slovenije arh. Jure Vombergar, ki je g. župnika pozdravil in poudaril naše zanimanje za Koroško in njene ljudi. Predavatelj g. Zaletel je povedal, da ima predavanja razdeljena na 3 dele — navade na Koroškem, lepota Koroške in kulturno prosvetno delo.

Takoj nato se je začelo prvo omenjeno predavanje: Življenje in navade na Koroškem. Tiho smo se začudili, saj to je bil pravi avdiovizualni prizor. Slike je spremljal predavateljev komentar, posnet na trak, obenem pa je bila po-

Proslava 20-letnice slovenskega šolstva v Argentini

O izredni pomembnosti tega jubileja je naš tednik pisal že v zadnji številki, zato se zdaj omejimo le na poročilo o proslavi. Bila je v nedeljo 21. septembra ob štirih popoldne v veliki dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu. Pomladansko cvetje našega izseljenstva, naša šolska mladina, se je že precej pred določeno uro zbirala na dvorišču in v veži pred dvorano s svojim učiteljskim zborom. Skupine posameznih šol s področja Vel. Buenos Airesa so veselo razvijale svoje zastave. Prihajali pa so tudi starši otrok, predstavniki našega javnega življenja in še mnogo drugih rojakov.

Natančno ob napovedani uri (tudi v tem je potrebna vzgoja!) se je pričela proslava. Oder v dvorani je bil pripravljen za opravilo svete daritve. Skupine zastavonošev so s slovenskimi zastavami prišle pred oder in se razpostavile pred njim na obeh straneh. Našteli smo jih osem. Nato je pristopil k oltarju msgr. Anton Orehar v spremstvu številnih ministrantov. Po branju sv. evangelija je imel na otroke, starše in druge goste primeren cerkveni nagovor.

Med mašo so prepevali otroci, na koncu pa skupno zapeli zahvalno pesem.

Po krajšem oddihu se je začel drugi del proslave. Po petju slovenske himne je stopil na oder predsednik osrednjega društva Zedinjene Slovenije g. Božo Stariha in v imenu vse slovenske skupnosti v emigraciji v jedrnatem govoru poudaril veliko važnost te proslave, ki je gotovo eden od najpomembnejših praznikov izseljeniške skupnosti, mejnik njene zgodovine. Iz preprostih in težavnih začetkov se je slovensko šolstvo v Argentini razvilo v mogočno ustanovo slovenskih šol, posajenih po vsej Argentini z nad 700 slovenskih otrok. Mnogo idealnih in nesebično požrtvovalnih učiteljev, učiteljic in katehetov vsaja v srca otrok ljubezen do

slovenstva, da bi otroci slovenskih staršev stali zavedni Slovenci še v nadaljnjih rodovih. Kakor vsako leto, tako se tudi letos v mesecu septembru spominjamo svojega velikega zavetnika, škofa Antona Martina Slomška, in gotovo se moramo prav temu zavetniku in priprošnjiku zahvaliti za uspeh in napredek našega šolstva v zdomstvu in za lepo število učiteljev in učiteljic. Zavedati se moramo, da sloni na tej mladini prihodnost našega slovenstva v zdomstvu. Zato nam je slovensko šolstvo najdražja ustanova in naša največja skrb. In po besedah našega begunskega škofa dr. Gregorija Rožmana je naša dolžnost po vesti, da se ohranimo (tudi v otrocih) kot Slovenci in kristjani. — S prošnjo k Bogu za blagoslov in vztrajnost v tej skrbi in delu se je znova zahvalil učiteljskemu zboru in se hvaležno spomnil tudi tistih, ki so v tem delu omagali in šli k Bogu po plačilo za vestno in nesebično delo v ljubezni do bližnjega.

Govor predsednika g. Stariha so vsi navzoči sprejeli s ploskanjem.

Po kratkem presledku je sledila uprizoritev odrskega dela „Šola v nebesih“, ki jo je z učenci lanuške slovenske šole pripravila ga. Zdenka Janova. Delo je napisal nekako pred pol stoletja neki Oskar Zolnir z zelo vsakdanjim, stereotipnim motivom, brez posebne dramske vsebine in napetosti — nič posebnega in tudi ne mikavnega — a gospa režiserka je prav zato poka-

SLOVENCIV ARGENTINI

Osebnostne novice

V farni cerkvi Ntra. Sra. de las Victorias v Buenos Airesu sta sklenila zakonsko zvezo 19. septembra g. Karl Bauermann in gdč. Virginia Irena Valenzuela. Ženinu sta bili priča njegova mati ga. Ana Marija Bauermann in g. Rihard Bauermann, nevesti pa njeni starši g. Mario in ga. Mercedes Valenzuela.

V soboto, 20. septembra, sta se poročila v cerkvi Salvador v Buenos Airesu gdč. Emma Nunciija in g. Federico Luis Melano. Nevesti je bil za pričoj njen brat g. Peter Nunciija, ženinu pa njegova mati ga. Zulema Leonor Melano. Poročal je rev. Rode Jurij.

SAN JUSTO

Poročilo z družabnega večera

Slovenska dekliška organizacija in Slovenska fantovska zveza sta v soboto, 20. t. m. priredili družabni večer v Našem domu v San Justu. Udeležilo se je tega večera nad 250 slovenske mladine; mladine, ki še misli in čuti po slovensko.

S tem odlično uspelim večerom je

Uredništvo Svobodne Slovenije je naprosilo g. župnika Vinka Zaletela, ki je prišel v Argentino preko Afrike in tam obiskal slovenske misijonarje, da za naš list opiše to svojo pot. G. Zaletel je tej prošnji ustregel, za kar se mu uredništvo najlepše zahvaljuje. Prvi del opisa je natisnjen že v tej številki.

Po Afriki

Popotni doživljaji g. Vinka Zaletela

Letos smo skoro istočasno doživeli dva velika dogodka, „prvenstvena vzpona“, kot bi jih imenovali naši bariloški gorniki: prvič je človeška noga stopila na luno in prvič je papež stopil na afriška tla.

Na luno zaenkrat še ne morem, tudi še nimam rezervirane karte in me tudi prav nič ne miha ta muhasta, spremenljiva luna. Toda, kjer je papež, tam naj bo še njegov zvesti služabnik Vinko. Po zgledu apostola Pavla naj govorim: papež je bil v Rimu — bil sem tam. Bil je v Sveti deželi — jaz tudi. Bil je v Indiji — jaz tudi. Bil je v Fatimi — jaz tudi že. Bil je v New Yorku — jaz tudi že. Bil je v Ženevi — jaz tudi. Le v Bogotá me ni bilo, zato se bom pa letos vsaj oglasil tam. Bil je v Ugandi — jaz grem za njim. Ne z njim, kajti dobro vem, kako je tam, kjer je papež: spremlja ga cela vojska časnikarjev, policajev, detektivov, poleg osebnih spremljevalcev in diplomatov tako da sploh ne pride bližje, v Bombaju bi me divji reporterji skoro zmečkali. Tedaj so vsi hoteli zasedeni, ne dobiš miru, hrane, prenočišč. V Ugandi so duhovniki naročili vernikom, ki so šli daleč gledat papeža, naj hrano nesejo s seboj. Jaz bi moral torej nesti s seboj koroške klobase, kisle zelje in žgance.

zdravilo, če me bo po Afriki črvičilo po želodcu — in me je.

Moj „Cap Kennedy“, startna točka za odlet v Afriko, je bil Zürich v Švici. Tam je namreč uslužben pri letalski družbi Swissair moj znanec dr. Karl Vojška, ki mi je preskrbel vizume in potni načrt. Ko sem pred 5 leti od tam odpoval po Aziji, mi je to preskrbel rajni Martin Žekar (znan po člankih v „Zborniku“ kjer opisuje trpljenje v ječi in zasliševanja), pa je bil leto nato pokopan istočasno s svojo materjo, bolezen je bila posledica trpljenja po ječah. Pri Žekarjevi vdovi se nas je zbralo več Slovencev, da smo gledali barvne slike med njimi tudi dušni pastir za Slovence v Švici p. Fidelis Kranner.

Ni bil seveda glavni namen ta, da se bom pobahal: bil sem tam, kjer papež! Ko sem že pred leti obiskal slovenske misijonarje po Aziji, naj sedaj obiščem slovenske misijonarje po črnem kontinentu in si nalovim veliko barvnih slik za svoja predavanja. Afrika pa je le prehod, prelaz, preko katerega pridem v Južno Ameriko obiskat naše, rojake po raznih deželah. Naj še to pripomnim radi tistih, ki me obrekujejo, da vedno po svetu vandram: vedno sem zvesto doma, razen redkih izjem, ko me ni doma. Naj bo sedaj ta izjema.

Za pot moram biti dobro oborožen: s potnim listom, vizumom za afriške države, potrdili o cepljenju proti črnim kozam in rumeni mrzlici, z letalsko karto, ki vsebuje 18 različnih letalskih voženj, s potnimi čeki, pa seveda s fotoaparatom, filmi, projektorjem in magnetofonom in 500 diapozitivov, da je vse kar preveč težko in za moje osebne potreščine ni prostora, le najmanjše nosim s seboj. Niti ene klobase, niti stekleničke Zaletelovega brinjevca za

darila in da je še vedno živa prava krščanska ljubezen. Naj nam bo zgled, da tudi mi vsi danes pomagamo kjerkoli po svetu stradajočim, trpečim in beguncem, ki jih še vedno znova poraja sovraštvo in krivica.

V osmih urah preletimo 7000 km od Zürichja preko Milana, Rima naravnost v Nairobi, glavno mesto Kenije. Nairobi ima eno najbolj prometnih letališč v Afriki, je trgovsko, gospodarsko središče Vzhodno Afrike, lahko bi mu rekli afriški New York, le da je še modernejše mesto kot New York, ker je bolj novo. Predsednik Kenije je sloviti John Kenyatta, bradati mož, ki je v času, ko je bila tam še angleško kolonija, vodil strahotno krvavo borbo proti belcem s slovito Mau-Mau teroristično organizacijo. V Nairobiju je delovala v Marijini legiji Edel Quinn, o kateri je izdala Mohorjeva družba v Celovcu dve knjigi pod naslovom: „Junakinja apostolata.“

Zelo sem se bal, v kako strašno vročino bom padel, ko pridem prav sredi Afrike in deželo ob ekvatorju. Toda padel sem v mrz, pravi mrz. Ko smo prišli ob 3 zjutraj v Nairobi, me je mrz kar stresel. Prvič zato, ker je tedaj tam „zima“, drugič so noči zelo hladne in tretjič ležijo dežele Uganda, Kenija, Zambija okoli 1500 m visoko. Bogoslovec Stanko Rozman v Zambiji mi je najprej potožil, koliko je prezebal, da je drgetal od mraza. Pa tudi podnevi razen tedaj, ko sem se vozil po

Vsak teden ena

PISMO

Jože Udovč

*Jase toplote so se smehljale,
zibala se je modra
detelja vedrine.*

*Glej: en sam dan
je minil
in ti bregovi
se več ne ozrejo vate.*

*Med večerom in jutrom
je ovenelo leto,
med prijazni nasmeh
in tiho pot
— se je zleknila zima.*

zala svojo sposobnost v tem, da je z veliko ljubeznijo in spoštljivostjo vdihnila neživljenjskemu in za lase privileženemu dogajanju v nebesih, delu brez kake dramske napetosti itd. vendarle neko primerno življenje, mičnost in razgibanost, vse v preprosti šegavosti in dostopno otroški šegavosti. Kot vzgojiteljica otroško dušo in nje svet pozna. Prav zabaven in živahen je bil prizor v šoli tretje slike — režijsko nelahka zadeva! Med otroki je bilo opaziti nekaj dobrih otroških igravcev, morda celo nadarjenec. Dobro so se postavili tudi neskupinski igralci: sv. Peter, Bogek, učitelj, mati, Evdoksija, predvsem pa šolski sluga. — Lanuška šola je vsakakor prispevala k tej proslavi levji delež.

slovenska mladina proslavila prihod pomladi, ki vliva v naša mlada srca zdravo veselje in novih sil.

Domače okolje je brezdvomno pomagala ustvariti izvrstna scenografija g. Toneta Oblaka in lepi prostori sanjuškega doma.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali: Mladini iz San Justa, predsedniku g. Čarmanu in ostalim članom odbora Našega doma v San Justu.

Na tem družabnem večeru se je začela nabirka za slovenskega misijonarja g. Lovra Tomažina, ki je bil pred leti predsednik naše fantovske organizacije, jo vodil z istimi ideali kakor dela sedaj v Zambiji.

Odbora SDO in SFZ

MENDOZA

Društvo Slovencev v Mendozji je v zadnjih tednih pripravilo svojim članom in prijateljem navdse zanimiv cikel treh sestankov, na katerih je bilo govora o najpomembnejših sodobnih problemih in težavah, ki danes pretresajo ves svet, Latinsko Ameriko še posebej, pa tudi našo novo domovino Argentino.

Ce se le količkaj v mislih ustavimo pri današnjih razmerah, vidimo in „na lastni koži“ čutimo, da dejansko živimo na prelomnici človeške zgodovine v vsakem oziru. Mi starejši priseljenci, ki smo pred dvajsetimi leti zapustili v najtežjih okoliščinah domovino, smo doživljali in še danes doživljamo in čutimo težak prelom, ko nam v novi domovini dorašča naš novi rod. Pa je to le majhen del v primeri s tem, kar nam danes vzmira razum in teži srce. Človek je pozabil danes na dvoje: da je sicer svobodno razumsko bitje, (Nadaljevanje na 4. str.)

niže ležečih krajih, nisem občutil hude vročine, ker je zrak tako suh, da sproti izsuši kožo. Tako vročino mnogo lažje prenašamo kot npr. vlažno tukaj.

Podnevi seveda pripeka sonce in gorje če ne bi svoje plešaste butice pokril s slamnikom. Bi se možgani spekli, pa možgani niso za „asado“.

Iz Nairobi takoj zjutraj odletim v Entebbe v Ugandi, ki leži ob velikanskem Viktorijskem jezeru in sedaj obiščem najprej vse tiste kraje, ki jih je obiskal papež tri tedne prej. Najprej grem seveda v 40 km oddaljeno glavno mesto Kampalo. Še stoji slavoloki papežu v čast ob cesti, kjer so ga velikanske množice domačinov pozdravljale. Mislim, da so jih pustili še meni v čast...

Ker sem doma moral čakati na vizume, do zadnjega nisem vedel, kdaj odpotujem in zato žužkovima sestrama nisem mogel pravočasno sporočiti, kdaj pridem, sicer bi me gotovo ena čakala na letališču. Ju bom že poiskal tam daleč v Fort Portalu, si mislim, pa kakšen neumen slučaj: s. dr. Janja je bila tedaj v Kampali, po nisva vedela eden za drugega.

V Kampali takoj poiščem cerkev Kristusa Kralja, da mašujem. Holandski župnik me sprejme. Prvo presenečenje: v cerkvi je bilo mnogo moških in pobožno molijo. Opazujem tisti in naslednji dan: skoro samo moški hodijo čez dan v cerkev, da tam molijo. Da je kaj takega še na svetu mogoče! Pri nas to ni mogoče. Prvi vtis je: prihajam med dobre katoličane. Bo še.

Slovinci v Argentini

(Nad. s 3. str.)

a ustvarjen in odvisen od svojega Stvarnika, in da je družabno bitje, ki mu za temeljni življenjski pravec velja Kristusova zapoved o ljubezni do bližnjega. Odtod vsi globoki pretresi, ki danes majejo svet v njegovih temeljih.

O teh perečih vprašanih nam je na teh nedeljskih sestankih — zadnjikrat na prvo nedeljo v tem mesecu — govoril in razlagal v našem Domu na pobudo in prošnjo Društva Slovencev g. ing. agr. Marko Bajuk ml. Na prvem sestanku nam je orisal današnji položaj socialnih problemov v svetu na splošno, zlasti pa v Latinski Ameriki in tudi v Argentini. S svojim obsežnim poznavanjem in široko razgledanostjo na vseh teh področjih, pa z globokim razumevanjem medsebojne povezanosti vseh nastopajočih dogodkov nam je ob zanimivih konkretnih statističnih podatkih predložil jasno sliko prapblemov, ki danes povzročajo na vseh koncih in krajih nemire, socialna gibanja in revolucionarne udare.

Na drugem sestanku smo se seznanili z gledanjem, ki ga ima na te razmere Cerkev. Predavatelj nas je seznanjal z dokumentarnimi podatki izjav in navodil koncilskih odlokov. Navajal nam je besede, opomine in rotnje sv. očeta. Spoznali smo najvažnejše točke iz dokumentov škofovske konference v Medellinu in stališče argentinskega episkopata.

Na zadnjem sestanku pa se je predavatelj lotil najbolj perečih problemov, ko človek v današnjem, pogosto neznosnem socialnem položaju, v prenašanju kratenja najosnovnejših človeških pravic in trpljenju v nebo vpisanih krivic, za svojo rešitev sega po nasilju in revoluciji.

Razložil je najprej bistvo pojmov nasilja in revolucije, nato pa prikazal na dokumentarnih izjavah cerkvene hierarhije, sv. očeta, vatikanskega koncilja, škofovskih konferenc in uglednih osebnosti ter na konkretnih primerih zle posledice takšnih gibanj. Razmere kriče po nujni rešitvi, čeravno je njena uresničitev težka. Njen osnovni postulat je v osebni prenovitvi človeka in v pristni krščanski ljubezni do bližnjega.

Sestankov se je udeleževalo lepo število rojakov. Med njimi smo z veseljem in zadoščenjem šteli vrste naših mladih. Vsi so z zanimanjem in največjo pozornostjo, pa tudi z lastnim poseganjem v razgovor sledili govornikovim izvajanjem.

Kdor je vztrajal pri vseh treh sestankih, si je zares lahko ustvaril jasno sliko o današnjem socialnem položaju v svetu in je dobil osnovo, na kateri si lahko gradi svojo lastno, osebno sodbo, do katere se posebno dandanes — mora dokopati.

Sestanki so bili po svoji preglednosti in bogati razgledanosti predavatelja dejansko zelo zanimivi in so pokazali, da so nam od časa do časa

DRUŽINSKA NEDELJA

28. septembra 1969

na Pristavi v Castelarju, združena z obiskom č. g. V. Zaletela
Ob 10 dop. skupna sv. maša;
nato predavanje g. Zaletela o

SLOVENSKI KOROŠKI

njenih lepota, ljudeh in običajih, spremljano s skiop. slikami.

Ob 13 skupno družinsko kosilo
Prijava za kosilo lepo prosimo do petka, 26. sept., na telefon 629-4077.

Lepo vabi
Društvo Pristava, Castelar

SDO SFZ SLOVENSKA VAS

28. SEPTEMBRA 1969

9.30 Sv. maša za mladino
10.30 Nogometni turnir za pokal Slovenska vas 69. Sodelujejo Adrogué, Morón, Ramos Mejía, San Martín, San Miguel in Slovenska vas.

13.— Skrbno pripravljeno kosilo
15.— Finala nogometnega turnirja
16.— Nastopi: najmlajši druga starostna doba mladenke mladi dekleta fantje

Posebno si bo še vredno ogledati nastop o prvi pomoči kot rezultat letošnjih tečajev.

18.— Prosta zabava s sodelovanjem orkestra

The Goldentones

nujna potreba, ker nima vsakdo izmed nas ne možnosti ne časa, da bi se stalno sam vzdrževal — na tekočem. Za vse to je dandanašnji treba segati dnevno po obsežnih in raznoterih virih in iz njih skušati iskati medsebojne zveze posameznim dogajanjem. In prav v tem nam je na teh treh sestankih predavatelj ing. agr. M. Bajuk mnogo pomagal. Zeleli bi, da bi se taki informativni razgovori v bodoče redno obnavljali.

Bb.

PO ŠPORTNEM SVETU

Tatovi smučji so se oglasili. V prejšnji številki smo priobčili notico o kraji smučji mladim Jeseničanom. Policija dosedaj še ni odkrila nobenih sledi, pač pa so tatovi poslali dopisnico ljubljanskemu „Delu“, v kateri sporočajo dan in celo uro tatvine ter da bodo prodali smučji v tujini, ker da potrebujejo denarje.

Š A H

Mario Leopold Leskovar iz Mar del Plate, ki je na letošnjem argentinskem mladinskem šahovskem prvenstvu zasedel drugo mesto, lani pa je bil prav tako drugi na šahovskem prvenstvu mesta Mar del Plata, je na brzoturnirju v Tres Arroyos med 12 šahisti zasedel neporažen prvo mesto.

Po daljšem presledku se je med našimi rojaki zopet vršila tekma v „kraljevski“ šahovski igri. Šahovski moštvi Slomškovega doma in Slovenskega doma v San Martinu sta si za preteklo soboto, 20. septembra napovedali prijateljsko srečanje, ki se je vršilo v sanmartinskem domu. Zbrane šahiste je ob tej priložnosti v imenu Slov. doma v San Martinu pozdravil kult. referent g. Smersu Rudolf, ki se je v svojem nagovoru spomnil tudi nedavno umrlega dobrega slovenskega šahista Franca Preloga. Tekmovalo je osem igralcev Slomškovega doma z osemimi igralci sanmartinskega doma z naslednjimi rezultati: Marolt:Šušteršič Božo 1:0; Vester: Bujas 1:0; Zakelj:Pavlič 0:1; Žužek Lojze:Dimnik Dušan 1:0; Škrli:Baraga Aleksander 1:0; Kržišnik:Šilar 1:0; Zupan Herman ml.:Klemenčič Vinko 0:1; Makovec:Šušteršič Janez 1:0. Skupni rezultat je torej bil 6:2 v prid Slomškovega doma. Srečanje je organiziral g. Božo Šušteršič, tekmo pa je vodil g. Smersu Miha. Zeleti bi bilo, da bi vodstvo slovenskih domov in mladinskih organizacij poživela zanimanje za šah in organizirala pogostejša tekmovanja.

OBVESTILA

Sobota, 27. septembra 1969:

SKAD vabi člane in prijatelje na razgovor o teatru ki ga bo vodil g. Jelocnik ob 19.

Nedelja, 28. septembra 1969:

Družinsko srečanje v Slomškovem domu. Opoldne na razpolago asado nato tekme v odbojki. Prijave za asado pri odbornikih doma. Vabljeni člani in prijatelji Slomškovega doma. Sv. maša bo ta dan izjemoma ob 11. uri. Ob 18 pa nam bo č. g. Vinko Zaletel kazal skiopitične slike o lepota Koroške.

Članice SDO in člani SFZ San Martín se bodo zbrali po sv. maši ob 10 v Slovenskem domu okoli „okrogle mize“, da se pogovore o sodobnih mladinskih vprašanjih. Vabljeni vsi sanmartinski fantje in dekleta.

Mladinski dan s celodnevno programom v slovenski vasi. Pričetek ob 9.30 s sv. mašo za mladino, nato tekmovanje v nogometu. Popoldne obilo telovadnih nastopov.

Zveza mater in žena vabi vse matere žene in vzgojiteljice k spominski sv. maši v Slovenski hiši ob 9.30, da se Bogu skupno priporočimo za odgovorno osebno delo v organizaciji.

V. PROSVETNI VEČER ZEDINJENE SLOVENIJE

Predava g. Vinko Zaletel

LEPOTE KOROŠKE

V petek, 3. oktobra, ob 20 v mali dvorani Slovenske hiše

COOPERATIVA DE CREDITO

„s. l. o. g. a.“ ltda.

Sociedad Legal Orientadora General del Asociado RAMOS MEJIA

De conformidad con lo dispuesto por los artículos 19º y 20º de los Estatutos, se convoca a los señores socios a la Asamblea Extraordinaria que se realizará el día 11 de Octubre de 1969 a las 20 horas, en el local social, calle Bartolomé Mitre 97, Ciudad de Ramos Mejía, Partido de la Matanza, Provincia de Buenos Aires, para tratar el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1º Designación de dos Asambleístas para firmar el acta de esa Asamblea Extraordinaria.
- 2º Elección de una comisión escrutadora según lo dispuesto por el Artículo 23º de los Estatutos sociales.
- 3º Consideración de la compra de una casa-quinta en Castelar, Partido de Morón para descanso y esparcimiento de los socios.

EL CONSEJO DE ADMINISTRACION

V Carapachayu ob 16 čajanka za žene.

Petek, 3. oktobra 1969:

5. prosvetni večer Zedinjene Slovenije: Predavanje g. Vinka Zaletela o lepota Koroške, ob 20 v mali dvorani Slovenske hiše.

Sobota, 4. oktobra 1969:

Na 9. kulturnem večeru SKA ob 20. uri v gornji dvorani Slovenske hiše bo župnik Vinko Zaletel v razgovoru z g. dr. Tinotom Debeljakom podal svoje misli o Koroških Slovencih.

Nedelja, 5. oktobra 1969:

V okviru Ciklusa predavanj o družbenih vedah bo predaval po maši v Slovenski hiši Božo Fink o temi: Funkcije države.

Velika sanmartinska tombola in ljudska veselica in Slov. domu v San Martinu.

Nedelja, 19. oktobra 1969:

V Slovenskem domu v Carapachayu pomladanski piknik s celodnevno sporedom.

Sobota, 25. oktobra 1969:

Proslava narodnega praznika 29. oktobra in dneva slov. zastave v Slov. hiši. Proslava bo posvečena 50-letnici ustanovitve slovenske univerze: zgodovinski razvoj, pomen in njeni profesorji. (Avdiovizualni prikaz) Začetek s sv. mašo ob 7 zvečer.

DRUŠTVENI OGLASNIK

SPORED PREDAVANJ
G. VINKA ZALETELA

27-9. ob 18 San Martín: Lepote Koroške
28-9. ob 11 Pristava: Koroški običaji
28-9. ob 18 R. Mejía: Lepote Koroške
30-9. ob 20 Lanús: Koroški običaji
3-10. ob 20 Z. Slovenija: Lepote Koroške
4-10. ob 20 SKA: Razgovor o Koroški
5-10. ob 11 SFZ in SDO: Koroški običaji
5-10. ob 17 San Justo: Koroški običaji
11-10. ob 18 R. Mejía: Koroški običaji
12-10. ob 17 Berazategui: Kor. običaji

Razen navedenih predavanj je eventualne spremembe izven določenih datumov treba urediti pri Zedinjeni Sloveniji.

Gospod Vinko Zaletel stanuje: Cossio 6084 (pri Petelinovih) T. E. 64-6482.
Na seji zastopnikov organizacij je bilo sklenjeno, da se gospoda župnika odpelje in pripelje na imenovani naslov.
G. Emil Cof je daroval za Socialni sklad Zedinjene Slovenije 3.000 \$ mesto cvetja na grob ge. Milene M. Pleskovič roj. Rigler. Prisrčna hvala.

Dr. FRANC KNAVS ODVETNIK

Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital

T. E. 35-2271

Uradne ure od 17—20

Na telefonu tudi dopoldne (10—12)

Luján, Alte. Brown 100

T. E. 105 ali 516

V petek in soboto od 9—13

Dr. Tone Žužek

ADVOKAT

Uraduje od 17,30 do 19,30 ure.

Ponedeljek, sredo, petek.

Lavalle 2331, 5º p. Of. 10

T. E. 47-4852

HIŠNO POMOČNICO

IŠČEM

za 4 odrasle osebe.

Nudim sobo in dobro plačo.
Informacije 77-8892

V Slovenskem domu v San Martinu bo v soboto, 27. septembra, ob 18 predaval o

LEPOTAH KOROŠKE

g. župnik V. Zaletel

NAŠ DOM, SAN JUSTO

G. Vinko Zaletel

KOROŠKI OBIČAJI

predavanje z barvnimi diapozitivi

v nedeljo, 5. oktobra, ob 17.

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

špecialist za ortopedijo in

travmatologijo

ordinira v torek, četrtek in soboto

od 17 do 20

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed.

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

V nedeljo, 5. oktobra, ob pol 4 popoldne

VELIKA SANMARTINSKA TOMBOLA

(ulica Córdoba 129)

30 dragocenih tombol. — PRVA: STEREOFONSKI KOMBINADO (vreden 150.000 pesov); druga: športni šotor itd. — 100 činkvinov.

TABLICE PO 100.— PESOV

Opozarjamo: 1. da lahko vsakdo, ki je zadel činkvin, odkupi tablico in igra z njo naprej; 2. da morajo učenci in učenke slovenskih šol, katerim so bile brezplačno razdeljene tablice, osebno igrati in osebno dvigniti dobitke.

Po tomboli bo

LJUDSKA VESELICA

ob sodelovanju „The Goldentones“

Vsem prijateljem in znancem sporočam, da me je zapustil nepričakovano po božjem odpoklicu, moj ljubi brat

Jože Povše,

tridesetletni član ljubljanske Opere in profesor slepih

Pogreb njega je bil dne 8. septembra ob udeležbi številnega ljudstva in treh duhovnikov na ljubljansko pokopališče.

Prosim ponižno, molite zanj, da mu bo Bog milostljiv.

Milan Povše,

župnik Svete Roze v La Plati
in ostalo sorodstvo

Zahvala

Ob prezgodnji smrti naše drage mame, žene, hčere in sestre

ge. Antonije Gorjup roj. Kocjan

izrekamo najiskrenejšo zahvalo gg. Jožetu Košičku in dr. Alojziju Starcu za podelitev zakramentov in molitve ter g. Janku Merniku za pogrebno sv. mašo in vodstvo pogreba.

Iz srca se zahvaljujemo vsem gospe in gospodičnam, ki so jo obiskovale v njeni bolezn. Prav iskrena zahvala vsem darovalcem cvetja ter vsem, ki so jo spemili na njeni zadnji poti.

Naj Bog vsem stotero povrne.

Hvaležni mož Fredo,
hči Mirjam in sin Peter

Ljubljana — Buenos Aires

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare

Redactor: José Kroselj

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

Correo
Argentino
Central (B)

FRANQUEO PAGADO

Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA

Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 996.221

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1969: za Argentino \$ 2.700.— Pri pošiljanju po pošti \$ 2.800.—; ZDA in Kanada 18 USA dolarjev; za Evropo pa 15 USA dolarjev za pošiljanje z avionske pošte. — Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Bs. Aires. T. E. 33-7213

Slomškov dom,
nedelja, 28. sept., ob 18

LEPOTE KOROŠKE

Predava č. g. V. Zaletel
Pridite!

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL

CASCANTE

Escribano Público

Pta. baja, ofic. 2
Cangallo 1642 Buenos Aires
T. E. 35-3827